ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΡΩΓΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ ;...

Τί λέγουν οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐντομολόγοι. Ἡ κάμπιες τοῦ Λαλάνδ. Ἡ μυρμηγκόπητα. Ἡ κανθαρόσουπα. Πῶς παρασκευάζεται. Ἕνα ἐξωφρενικὸν μενοῦ ἐντομοφαγίας.

Τὸ παρισινὸ «Πτὶ Ζουρνάλ» γράφει περίεργα πράγματα γιὰ τὴν ἐντομοφαγία. Ἀποκαλύπτει δηλαδὴ ὅτι ὑπάρχουν ἔντομα, τὰ ὁποῖα καταλλήλως μαγειρευόμενα, παρέχουν ὑγιεινὴν καὶ πλουσίαν τροφὴν γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ ἴδιο εἶχαν ὑποστηρίξει παλαιότερα διάφοροι σοφοὶ ἐπιστήμονες· ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ τοὺς ἀκούσῃ. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν μάλιστα ἔφαγαν ἔντομα μαγειρευμένα, ἀλλὰ πάλιν κανεὶς δὲν τοὺς ἐμιμήθη, κανεὶς δὲν δέχθηκε νὰ φάγῃ ἕνα τέτοιο φαγητό.

Ἂς δοῦμε τώρα τί λέγει ἡ ἱστορία σχετικῶς.

Ὁ περίφημος λοιπὸν ἀστρονόμος Λαλάνδ πρὸ τοῦ φαγητοῦ κατέβαινε στὸν κῆπο του καὶ ἐμάζευε πλῆθος κάμπιες, τὰς ὁποίας ἔτρωγε ὡς στομαχικὸν ! Μιὰ κυρία, μάλιστα, ποὺ τὸν εἶχε καλέσει σὲ γεῦμα, ἀναγκάσθηκε νὰ τοῦ σερβίρῃ ἕνα καλάθι κάμπιες !...

Ὁ ἴδιος ὁ Λαλάνδ, ὑπεστήριζε πῶς ἡ ἀράχνες ἔχουν γεῦσιν καρυδιοῦ, μερικὲς δὲ κάμπιες ἀμυγδάλου !

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς τοῦ Περοῦ θεωροῦν ὡς πολυτελὲς φαγητὸν ἕνα εἶδος μεταξοσκώληκος, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουν «σουστίλιο». Οἱ Ἰνδοὶ δὲ τῆς Βραζιλίας τρελλαίνουνται κυριολεκτικῶς γιὰ τὶς κάμπιες «βαμβοῦ»:

Ἰδοὺ ὅμως καὶ ἐπισημότερες ἀποδείξεις καὶ γνῶμες σχετικῶς μὲ τὴν ἐντομοφαγίαν : Εἰς ἕνα συνέδριο ἐντομολόγων, ποὺ συνεκλήθη στὸ Παρίσι τὸ 1887 καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ἀνακοινώσεις ἐδημοσιεύθησαν στὸ εἰδικὸ δελτίο του, ὁ κάνθαρος συνεστήθη ὡς ἐξαισία τροφή, τοὐλάχιστον ὅσον εἶναι νεαρός. Ἀρκεῖ μόνον νὰ γνωρίζῃ κανεὶς πῶς θὰ τὸν μαγειρέψῃ. Γι' αὐτὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ σχετικὴν συνταγὴν ἐκ τοῦ δελτίου τῶν ἐντομολόγων, περὶ τοῦ πῶς παρασκευάζεται ὁ κάνθαρος σοῦπα.

Ἀκούσατε λοιπὸν καὶ φωτισθῆτε :

— «Λαμβάνουμε ἀρκετοὺς κανθάρους, κοπανίζομεν αὐτοὺς στὸ γουδί, τοὺς κοσκινίζομεν καὶ τὴν σκόνην των τὴν βράζομεν. Γιὰ ἐλαφρὰν σοῦπαν τὸ βράσιμο γίνεται μὲ νερό, διὰ παχεῖαν ὅμως μὲ λίπος. Καὶ εἰς τὰς δύο ὅμως περιπτώσεις ἡ γεῦσις τῆς σούπας εἶνε ἐξαίρετος καὶ ἀρέσει καὶ στὸν μᾶλλον ἀσυνήθιστον ἄνθρωπο»...

Παρ' ὅλα ταῦτα εἶνε ζήτημα ἂν ἐξετέλεσε κανεὶς ποτὲ τὴν συνταγὴν αὐτὴν καὶ ἐγεύθη κανθαρόσουπαν, πλὴν τῶν προαναφερομένων κ. κ. ἐντομολόγων. Στὰς Ἰνδίας ἐν τούτοις κατασκευάζουν πλακοῦντας ἀπὸ μυρμήγκια. Μυρμηγκόπητες ! Λέγεται μάλιστα πῶς οἱ μεγάλοι ἐρυθροὶ μύρμηγκες παρέχουν εὔχυμον τροφὴν ὅταν κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μαύρων τῆ: Γουϊάνας καὶ τῆς Βραζιλίας, μαγειρευτοῦν μὲ ἄφθονον καλὸ βούτυρο.

Νὰ τώρα καὶ ἕνα ἐξωφρενικὸν μενοῦ ἐντομοφαγίας :

— «Σοῦπα κανθάρου παχεῖα. Ὀρεκτικά : σαλιγκάρια μὲ μπόλικο ἁλάτι, ἐρυθροὶ μύρμηκες μὲ λαδόξιδο.

—Ἐντράδες : Γρύλλοι φρυγμένοι εἰς λῖπος, τζίτζικες βρασμένοι μὲ γάλα καὶ κάμπιες παστίτσο !

Γλυκίσματα : Μέλισσαι μὲ ζάχαρι καὶ κανέλλα, λευκοὶ σκώληκες μὲ μέλι !»

Υ. Γ. Μ' ὅλα ταῦτα τὸ «Μπουκέτο» σᾶς εὔχεται νὰ μὴ παρακαθήσετε ποτὲ σας εἰς γεῦμα ἐντομολόγων. Προτιμωτέρα ἡ νηστεία..

Ὁ Λούκουλος

τὰ βιβλία καὶ τὰ ἄνθη του, ποὺ τόσο εἶχε ἀγαπήσει, ὅλα ὅσα ἄφηνε πίσω του γιὰ πάντα..

— Ἀντίο, εἶπε σ' ὅλα αὐτὰ καὶ γύρισε γιὰ νὰ ρίξῃ μιὰ τελευταία ματιὰ στὰ πράγματα ποὺ τόσο ἀγάπησε.

Ἔξαφνα αἰσθάνθηκε νὰ πέφτῃ στὸ κενὸ, σ' ἕνα κενὸ σκοτεινὸ καὶ παγωμένο...

Εἶχε παραβῆ τὴν ὑπόσχεσῃ ποὺ εἶχε δώσει στὴ Νεράϊδα. Τὴν ἄλλη μέρα ἡ ὑπηρέτρια του, βρῆκε τὸν Ταγκρέντ πεθαμένο μπρὸς στὸ παράθυρο, διάπλατα ἀνοιγμένο.

Κρατοῦσε σφικτὰ στὸ χέρια του μιὰ πεταλοῦδα πεθαμένη. Καὶ στὸ στῆθος του ἦταν ἕνα μπουκέτο γαρύφαλλα σπάνια, μὲ ματοβαμμένα πέταλλα.

Ἀπὸ τότε τὰ ὀνομάζουν «γαρύφαλλα τοῦ ποιητοῦ».

Στὸ τζάκι ἡ φωτιὰ εἶχε σβύσει καὶ ἡ τρομερὴ ψύχρα τῆς νύχτας εἶχε παγώσει ὅλα τὰ ἄλλα λουλούδια... Μετάφρ. Ε. Μακρ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν τὰ κάτωθι βιβλία : Τὸ «Τσάκωμα τ' Ἀϊ Ρόκκου» μετάφρ. Γουζέλη. «Οἱ Βασιλεῖς τῶν Βουνῶν» ὑπὸ Ἐδμ. Ἀμπού, μετάφρ., «Συλλογὴ Δημωδῶν Ἀσμάτων» Ζαμπελίου, «Σονέττα» Στ. Μαρτζώκη «Τὸ Φίλημα» ποιημ. Γ. Τερτσέτη, «Ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου» Γρ. Ξενοπούλου. Γράψατε κ. Χ. Σταμ. περιοδικὸν «Μπουκέτο».

ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΛΑΟΙ

ΟΙ ΑΥΣΤΡΑΛΟΙ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ

Ὅπου τὸν γαμβρὸν τὸν ἐκλέγει ὁ πενθερός.—Τὸ γαμήλιον βασανιστήριον.-Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ γαμβροῦ.—Τὸ διαζύγιον.— Ἀπὸ τὸ αὐτὶ κ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι !-Αἱ χῆρες τῆς Αὐστραλίας.—Γλῶσσαν ἔχουν καὶ φωνὴν δὲν ἔχουν ! . . .

Πειὸ ἄγνωστη ἤπειρος καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν Ἀμερικὴ εἶναι ἡ Αὐστραλία.

Οἱ ἐξερευνηταὶ Σπένσερ καὶ Γίλλον ἐξερευνοῦντες αὐτὴν καὶ εἰσχωρήσαντες εἰς τὰ ἐνδότερα ἀνεκάλυψαν εἰς τὰ βόρειά της μέρη φυλαις, αἱ ὁποῖες οὐδέποτε ἤλθαν σὲ σχέσεις καὶ ἐπικοινωνία μὲ ἄτομα τῆς λευκῆς φυλῆς!

Ἰδέαν ἀκριβῆ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῶν ἀγρίων αὐτῶν φυλῶν, μᾶς παρέχει ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τελοῦν τοὺς γάμους των.

Ἀκούσατε λοιπὸν καὶ φρίξατε:

Εἰς ἡλικίαν 11—12 ἐτῶν ὁ νεαρὸς Αὐστραλὸς ἐκλέγεται ὡς ἐπίδοξος γαμβρὸς πολεμιστοῦ τινος τῆς φυλῆς.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὁ 12ὴς γαμβρὸς μεταβάλλεται σὲ δοῦλο τοῦ «ἱκαντέρ», τοῦ πενθεροῦ του, ἔχων μεταξὺ ἄλλων ὑποχρεώσεων καὶ τὸ καθῆκον νὰ τοῦ προμηθεύῃ ἄφθονον κυνῆγι.

Ἔτσι περνᾶ ἀρκετὸς καιρὸς καὶ φτάνει τέλος καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου.

Ἡ γαμήλιος τελετὴ συνίσταται εἰς μίαν διατύπωσιν παραδοξοτάτην. Ὁ μελλόνυμφος ὁδηγεῖται στὸ δάσος ὑπὸ ρωμαλέων πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν «τὸν χορεύουν στὸ πάπλωμα»! Τεντώνουν, δηλαδή, ἕνα χοντρὸν δερμάτινο τάντα, βάζουν ἐπ' αὐτοῦ τὸν μελλόνυμφον καὶ ἀρχίζουν διὰ ρυθμικῶν κινήσεων νὰ τὸν ἀνατινάσσουν στὸν ἀέρα. Στὴν τελετὴ αὐτὴ παρίσταται καὶ ὁ πενθερὸς ὁπλισμένος διὰ βαρείας ράβδου, ἔχων ὡς καθῆκον νὰ συνοδεύῃ ἑκάστην πτῶσιν τοῦ γαμβροῦ του δι' ἰσχυρὸν... ἐπὶ τῶν νώτων ραβδισμῶν, λέγοντας στερεοτύπως:

— Πάρε κι' αὐτή, γιὰ νὰ μάθῃς ὅταν νυμφευθῆς νὰ μοῦ φέρνῃς κρέας !...

Αὐτὴ εἶνε ὅλη ὅλη ἡ γαμήλιος τελετή. Κατόπιν αὐτῆς ὁ νεαρὸς γαμβρὸς καὶ ἡ κόρη τοῦ γηραιοῦ Αὐστραλοῦ πολεμιστοῦ ἑνώνονται κι' ἀρχίζουν τὴν συζυγικὴ τους ζωή. Διαρκεῖ ὅμως καὶ αὐτὴ ἐπὶ πολύ ; Ὄχι. Διότι καὶ τὸ διαζύγιον εἶνε ἀπλούστατο κι' εὐκολωτατο στὸν περίεργο αὐτὸν τόπο. Ἐπέρχεται δὲ καὶ αὐτὸ ὡς ἑξῆς :

Ἀμέσως μόλις ὁ πενθερὸς παρατηρήσῃ ὅτι ὁ γαμβρός του δὲν τοῦ προμηθεύει πλέον ἀρκετὸ κυνῆγι, τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ αὐτὶ καὶ τὸν πετάει ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, δίνει δὲ συγχρόνως στὴν κόρη του σύζυγον τὸν πρῶτο ποὺ θὰ παρουσιασθῆ καὶ θὰ τοῦ τὴν ζητήσῃ !...

Καὶ ἡ τύχη ὅμως τῶν χηρῶν δὲν εἶνε ζηλευτὴ στὴν Αὐστραλία.

Ὅταν πεθάνῃ ὁ σύζυγος, ἡ χήρα του καταδικάζεται εἰς σιγὴν ἀπόλυτον. Εἶνε δὲ ὑποχρεωμένη νὰ τηρήσῃ τὴν βουβαμάρα αὐτὴ ἐφ' ὅσον ἤθελε διαρκέσει καὶ ἡ τελετὴ τῆς κηδείας τοῦ μακαρίτου. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἡ τελετὴ αὐτὴ τῆς κηδείας εἶναι ἀτελείωτη. Ἔχει δηλαδὴ διατυπώσεις, αἱ ὁποῖες κατὰ γενικὸν κανόνα δὲν τελειώνουν παρὰ μετά...τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου !..,

Συνίστανται δὲ αἱ ἐπικήδειαι αὐταὶ διατυπώσεις εἰς ὀρχήσεις ἱεραὶς καὶ εἰς θρηνωδίας ἐπαναλαμβανομένας μόνον ἅπαξ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν πανσέληνον. Κάθε χήρα ἡ ὁποία ἤθελε καταπατήσῃ τὴν τριετῆ ταύτην σιγὴν καὶ ἤθελε ὁμιλήσει, καταδικάζεται ἀμειλίκτως εἰς θάνατον !

Καὶ ὅμως ἐνῷ ἡ γυναῖκες ὅλου τοῦ ἄλλου κόσμου φημίζονται γιὰ τὴν φλυαρία τους, ἀντιθέτως ἡ γυναῖκες τῶν ἀγρίων φυλῶν τῆς Αὐστραλίας προθύμως ὑποβάλλονται στὴν τριετῆ αὐτὴν σιγήν, μαθαίνουν μάλιστα εὔκολα νὰ ἐκφράζουν τὰς σκέψεις των, ἰδίως δὲ τὰς ἀνάγκας των, διὰ χειρονομιῶν καὶ μορφασμῶν τοῦ προσώπου.

Πολλὲς μάλιστα χῆρες τῆς Αὐστραλίας, αἱ ὁποῖαι ἐτήρησαν μὲ ἀκρίβειαν τὴν τριετῆ σιγήν, κατήντησαν, στὸ τέλος νὰ χάσουν διὰ παντὸς τὸν λόγον!...

Πολλὲς δὲ ἀπὸ λύπην διὰ τὸν μεταστάντα σύζυγον δὲν ἠθέλησαν νὰ ξαναμιλήσουν πλέον καὶ ἔμειναν βουβὲς μέχρι θανάτου !...

Στὴν βόρειο μάλιστα Αὐστραλία, πλησίον τοῦ κόλπου Καρπενταρία, ὑπάρχει μιὰ γρηᾶ Αὐστραλή, 60 ἐτῶν, ἡ ὁποία ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας οὐδεμίαν ἠμίρωσε λέξιν, οὐδεμίαν ἠκούσθη ἐκπέμπουσα κραυγήν.

Κατωρθωσε ὅμως κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τῶν 25 ἐτῶν, νὰ καταστήσῃ τὴν μιμικὴν αὐτῆς δύναμιν τόσον ἐκφραστικήν, ὥστε νὰ συνεννοεῖται εὔκολα ὄχι μόνον μὲ τοὺς ὁμιφύλους της, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἐκεῖ πλησίον ἐγκαταστημένους Ἄγγλους ἱεραποστόλους.

Ὁ Περιηγητής

ΣΗΜ. «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: Μὲ ἄλλους λόγους αἱ ἀγνικωτεραις γυναῖκες τοῦ κόσμου, εἶνε αἱ χῆρες τῆς Αὐστραλίας ποὺ γλῶσσαν ἔχουν καὶ φωνὴν δὲν ἔχουν. Τὰς συνιστῶμεν λοιπὸν σεοὺς Ἀθηναίους νυμφοθήρας !